

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændringer i lov om bekæmpelse af kønssygdomme.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 67) findes i tidenden sp. 5561).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 136 stemmer.

Tredje næstformand (Skytte): Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ekspropriation til udvidelse af bygningsanlæggene på Finseninstituttets ejendom.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 27) findes i tidenden sp. 1163, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1031).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Karl Max Rasmussen: Når den foreliggende betænkning har været noget længe undervejs, skyldes det, at udvalget gennem en forhandling med repræsentanter for Rosenvængets grundejere har fået begrundet håb om, at der kan opnås tilslutning fra alle grundejere til det projekterede byggeri på Finseninstituttets ejendom, således at denne lovgivning overflødiggøres. Ved betænkningens afgivelse manglede dog tilslutning fra en enkelt grundejer, men udvalget håber, at det skal lykkes at få også

den pågældende med. Skulle det mod forventning mislykkes, er der enighed i udvalget om, at lovforslaget må vedtages ved tredje behandling i september.

På hele udvalgets vegne anbefaler jeg lovforslagets overgang til tredje behandling og fortsat udvalgsbehandling.

Johan Asmussen: Efter de oplysninger, der er givet her, kan jeg ganske kort meddele, at vi fra de uafhængiges side kan slutte os til, om jeg så må sige, den plan, der synes at være lagt. Jeg synes, det havde været ganske rimeligt og i hvert tilfælde for os andre oplysende, om man i udvalgsbetænkningen havde gjort en lille smule rede for, hvad det egentlig er, der er foregået i den forløbne tid, men nu har vi altså fået en antydning af det. Jeg håber, det vil lykkes at få en ordening med grundejerne; man kunne sikkert have fået det, allerede inden lovforslaget blev fremsat, men det ser ud til, at det skal lykkes nu. Jeg håber, at den enlige grundejer, som har modsat sig en ordening på et efter min mening, så vidt jeg har forstået, temmelig usagligt grundlag, også vil komme til erkendelse af, at han bør medvirke til en fornuftig løsning.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Jeg deler naturligvis det ærede medlems håb om, at den pågældende grundejer, landsretssagfører Hede, kan overtales til at tiltræde erklæringen. Vi har nøje studeret erklæringen og er enige i, at den kan accepteres. Grundejerne minus den ene har underskrevet, men har vi ikke alle underskrifterne inden mødeperioden i september, vil folketinget blive anmodet om at vedtage lovforslaget. Jeg så det naturligvis gerne, for vi kan jo senere blive stillet over for tilsvarende problemer.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Skytte): Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om Grønlands geologiske undersøgelse.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 31) findes i tidenden sp. 1190, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 955).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Dupont: Jeg udtrykte ved anden behandling af forslaget om minelov for Grønland min beklagelse af, at det så ud til, at forslaget vedrørende Grønlands geologiske undersøgelse ikke kunne gennemføres, da der tilsyneladende på daværende tidspunkt ikke var nogen mulighed for bred enighed om det.

Hovedlinjen i lovforslaget er, at statens videnskabelige og praktiske undersøgelse af de geologiske forhold i Grønland varetages af Grønlands geologiske undersøgelse, der udgør et direktorat under ministeriet for Grønland, samt at der under direktøren for Grønlands geologiske undersøgelse ansættes det fornødne tekniske, videnskabelige og administrative personale. Det foreliggende lovforslag er i nøje overensstemmelse med det af minelovskommissionen i 1963 udarbejdede forslag. Der står ganske vist i betænkningen, at der kan skabes en vekselvirkning mellem Danmarks geologiske undersøgelse og Grønlands geologiske undersøgelse, men at dette samarbejde burde gennemføres gennem et centralt institut, geofysisk institut, der ligeledes skulle omfatte mineralogisk museum i dette samvirke. Da denne institution endnu ikke er foreslået, endsige etableret, kan det ikke have aktualitetens interesse. Det, der i dag ligger for, er, at der på videnskabelig basis kan nås betydelige forskningsresultater ved effektive undersøgelser, hvorfor denne lovgivning bør gennemføres ikke alene af hensyn til det videnskabelige arbejde, men også fordi det viser sig, at Grønland er rigt på forekomster, der har værdi for den moderne fysik og radiologi, hvorfor det også kan have erhvervsøkonomisk betydning, at forskningen intensiveres.

Det er derfor rigtigt, som den højtærede minister for Grønland har gjort det, at følge minelovskommissionens konklusion. I denne hedder det,

„at man under hensyn til den historiske udvikling og de indhøstede erfaringer må drage den konklusion, at der bør opretholdes to selvstændige geologiske institutter for henholdsvis Danmark og Grønland.“

Det er blevet understreget af forhenværende departementschef Eske Brun, professorerne Noe-Nygaard, Rosenkrantz og direktør Ødum, at Danmarks geologiske undersøgelses og Grønlands geologiske undersøgelses opgaver er så forskellige i teknisk og videnskabelig henseende, at de ikke bør belastes med de vanskeligheder, en fælles ledelse vil betyde. Det siges bl. a. i udtalelsen fra det nævnte udvalg i punkt 4, at selv om et formelt organisationskema kan opstilles visende, hvordan en fælles geologisk undersøgelse skal indrettes, er det udvalgets på mangeårig erfaring baserede opfattelse, at en sådan organisation i praksis vil blive dyrere og betydelig mindre effektiv end 2 adskilte organer.

På baggrund af denne udtalelse og de samråd, udvalget har haft med forskellige videnskabsmænd og sidst med afdelingsleder K. Ellitsgaard-Rasmussen, har udvalgsflertallet ment det rigtigt at søge lovforslaget gennemført. Så længe ministeriet for Grønland opretholdes, vil det da også være rimeligt og naturligt, at denne afdeling oprettes med tilslutning til dette ministerium, så meget mere som man til sin tid, når der bliver oprettet et geofysisk institut og Grønlandsministeriet eventuelt nedlægges, meget nemt kan overføre institutionen til et andet ministerium. Det vil derfor også være såvel i Grønlands som i videnskabens og erhvervslivets interesse, at lovforslaget gennemføres i den skikkelse, i hvilken ministeren har fremsat det efter de retningslinjer, som minelovskommissionen har angivet, hvorfor jeg anbefaler lovforslaget til videre behandling og vedtagelse.

Holger Hansen: Ved anden behandling af minelovsforslaget havde jeg den glæde at kunne sige tak til den højtærede Grønlandsminister. Jeg gjorde det, fordi vi dengang havde det indtryk, at Grønlandsministeren